

POSUDEK RIGORÓZNÍ PRÁCE

Typ posudku: posudek oponenta práce

Autor práce: Duškov Ivan

Název práce: Harmonizace pracovních a rodinných rolí jako problém sociální politiky

Autor posudku: Mgr. Miriam Kotrusová, PhD.

Rigorózní práce Ivana Duškova se zabývá tématem, které je pro veřejnou, resp. sociální politikou poměrně novodobým fenoménem, tj. harmonizací profesních a rodinných rolí, a to jak na obecné (teoretické) úrovni tak na úrovni místní (podmínky pro sladování v ČR). Právě pohled na naši současnou situaci v politice sladování prostřednictvím teoretických modelů (welfare state), je velkým přínosem této práce.

Na druhou stranu musím upozornit na některá problematičtější místa uvedené práce:

- Nejasné rozlišení mezi koncepty „work-life balance“ a „work-family balance“ – str. 31 v myšlenkové mapě „work-life balance“ ale v názvu „work-life..“ Na str. 29 autor definuje „work-life balance“ jako harmonizaci soukromého a pracovního života a říká, že není předmětem této studie.
- V myšlenkové mapě na str. 31 je trh práce zařazen pod stát jako jednoho z hlavních determinant harmonizace, zcela chybí vzájemná vazba s ekonomikou. V poslední větě na straně 31 autor naznačuje, že se bude věnovat analýze jednotlivých determinant a že začne s regulátorem „společnosti“. Domnívám se, že analýze dalších regulátorů (s výjimkou státu), v práci není věnována dostatečná pozornost. Nejvíce postrádám analýzu regulátoru ekonomiky, nebo alespoň naznačení vzájemných vazeb mezi „ekonomikou“, „státem“ a „společností“, ve smyslu převládajících hodnot, předsudků a stereotypů.
- Používání možná až příliš „silných“ tvrzení. Např. na str. 38 autor komentuje graf č. 4 a mluví o to, že „graf signifikantním způsobem demonstruje dominanci žen v terciárním sektoru“. Rozdíl je tam cca 200 tisíc, takže bych volila opatrnější zhodnocení ve smyslu mírné převahy žen nad muži. Hlavně ve srovnání se situací v sekundárním sektoru, kde skutečně výrazně dominují muži. Podobně na str. 42 (poslední věta) autor mluví o nejvyšší disproporcii žen vůči mužům ve 4. hlavní třídě, s čímž bych nesouhlasila. Nejvyšší disproporce vidím v 7. a 8. hlavní třídě.
- Na str. 56 se uvádí číslo 13% pracujících na částečný úvazek v ČR sice s poukazem, že ČSU uvádí mnohem nižší hodnotu, ale chybí uvedení zdroje 13% podílů osob zaměstnaných na částečný úvazek. (Snad studie Riedmanna?)
- Část 6.6. Uspořádání pracovních a rodinných povinností bych řadila spíše do teoretických východisek práce než do analytické části.
- V 7. Část se věnuje komparaci „work-family balance“ ve státech EU, ale v podstatě se o žádnou komparaci nejedná. Autor nabízí typologii jednotlivých modelů harmonizace, která se opírá o studii EQLS z roku 2010, a pak dále rozebírá podrobněji situaci ve Švédsku. V tomto případě bych doporučovala mluvit spíše o příkladu dobré praxe než o srovnávacím přístupu.
- V závěru autor mluví v souvislosti mezi jednotlivými typy welfare state a úrovní harmonizace o „kvalitě života“ lidí v jednotlivých typech welfare state. Jedná se o vztah, který však není v práci nikde více rozebrán, a domnívám se, že by stálo za to jej analyzovat více v hlavním textu.
- Autor se snaží ve své práci také reflektovat aktuální dění na politické scéně ČR z hlediska

harmonizace profesních a rodinných rolí, což je určitě pozitivní. Avšak právě tato část se mne zdá být málo konzistentní s přístupem převládajícím v celé práci. Nikde jinde v textu totiž není problém harmonizace nahlížen z perspektivy tvorby politiky, zájmů jednotlivých aktérů, a proto je toto „rozšíření“ perspektivy celkové práci spíše na škodu než ku prospěchu.

Rigorózní práce je však napsána kvalitně, splňuje všechny požadované předpoklady odborného textu, a proto ji navrhuji přijmout k obhajobě.

Datum: 21. 3. 2011

Kotrusová Miriam